

Publicerad 2008-12-27 00:05 av Malin Magnusson

marattonmarkomani

att vara en avart. singla slant om morgondagens landskap. sjunga för döva, blinda och rörelseförhindrade skuggor. bryta lagstadgan i tusen miljoner flisor, värma frusna naglar och sedan tända eld på ett redan förfallet tellus. universum. det är gladeligen jag nickar. ler. blundar. hoppas. hoppas. på likasinnade.

där, i slutet av min drömkorridor av kaniner och kantareller, av tallar och längtansfyllda väsen med lätt androgyna utseenden, försvann hon; kvinnan av idag. klockan slog 00.01 och in steg en ny. processa. förvanska. lämna.

det var väl så att du aldrig ens sov i drömmen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malin Magnusson med Poeter.se id #24595 innehar upphovsrätten